

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 61

Rozeslána dne 27. října 1994

Cena Kč 9,50

O B S A H:

189. Zákon o vyšších soudních úřednících
190. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky
191. Zákon, kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění zákona České národní rady č. 438/1991 Sb., zákona České národní rady č. 282/1992 Sb., zákona České národní rady č. 473/1992 Sb., zákona č. 170/1993 Sb. a zákona č. 155/1994 Sb.
192. Zákon o změně názvu některých vysokých škol uvedených v příloze zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách
193. Zákon, kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb.
194. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 4. října 1994 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Jívka ze dne 14. března 1994 o financování věcných nákladů dětí, které navštěvují základní školy
195. Vyhláška Ministerstva obrany, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva obrany č. 274/1993 Sb., o stanovení výše náhrady nákladů vynaložených na materiální a finanční zabezpečení vzdělání nebo vycvičení vojáků v činné službě a o podmínkách jejího snížení
196. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění vyhláška Ústřední rady odborů č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění, a vyhláška Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech
197. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění vyhláška Ministerstva školství č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání, ve znění zákona č. 188/1988 Sb.
198. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o podpoře a vzájemné ochraně investic

Redakční sdělení o opravě chyb ve vyhlášce č. 178/1994 Sb.

189

ZÁKON

ze dne 27. září 1994

o vyšších soudních úřednících

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ POSTAVENÍ VYŠŠÍCH SOUDNÍCH ÚŘEDNÍKŮ

§ 1

Vyšší soudní úředník je oprávněn samostatně provádět v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem úkony soudu v občanském soudním řízení, v trestním řízení a v jiné činnosti soudu.

§ 2

(1) Vyšším soudním úředníkem může být občan České republiky, který je bezúhonný a úspěšně ukončil studium vyšších soudních úředníků (dále jen „studium“).

(2) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti za jednání související s prováděním úkonů soudu vyšším soudním úředníkem nebo pro trestný čin spáchaný úmyslně.

§ 3

(1) Vyšší soudní úředník vykonává úkony soudu na základě rozvrhu práce.

(2) Rozvrh práce určuje, ve kterých věcech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem provádí vyšší soudní úředník úkony soudu prvního stupně v občanském soudním řízení.

(3) Rozvrh práce též určuje, ve kterých věcech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem vyšší soudní úředník provádí jednotlivé úkony na základě pověření předsedou senátu nebo samosoudcem (dále jen „předseda senátu“).

§ 4

(1) Vyšší soudní úředník se při provádění úkonů řídí pouze zákonem a jinými právními předpisy.

(2) Pověří-li předseda senátu podle § 3 odst. 3

vyššího soudního úředníka provedením jednotlivého úkonu, který nespočívá v rozhodnutí, je oprávněn mu dát písemně závazný pokyn, jak má být úkon proveden.

§ 5

(1) Vyšší soudní úředník je vyloučen z provedení úkonu soudu z obdobných důvodů, které zvláštní zákon stanoví pro vyloučení soudce.¹⁾ Jakmile se vyšší soudní úředník dozví o skutečnostech, pro které by mohl být vyloučen, oznámí to neprodleně předsedovi senátu. V řízení může do doby, než je o vyloučení rozhodnuto, učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) O vyloučení vyššího soudního úředníka rozhoduje předseda senátu; proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto, že vyšší soudní úředník je vyloučen, určí místo něho předseda soudu jiného vyššího soudního úředníka.

§ 6

(1) Předseda senátu odejme věc vyššímu soudnímu úředníkovi a vyřídí ji ve vlastní působnosti, jedná-li se o věc skutkově nebo právně mimořádně složitou.

(2) Odnětí věci podle odstavce 1 není soudním rozhodnutím.

§ 7

(1) Vyšší soudní úředník je povinen předložit věc předsedovi senátu, jestliže

- a) se jedná o věc právně a skutkově mimořádně složitou,
- b) ve věci je třeba provést úkony, k jejichž provedení není vyšší soudní úředník oprávněn.

(2) O odnětí věci vyššímu soudnímu úředníkovi rozhoduje předseda senátu. Jeho rozhodnutí je konečné.

§ 8

(1) Proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v občanském soudním řízení lze podat od-

¹⁾ § 14 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

§ 30 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

volání za stejných podmínek jako proti rozhodnutí předsedy senátu. Je-li podáno odvolání proti rozhodnutí, které vydal vyšší soudní úředník, může mu zcela vyhovět předseda senátu. Jeho rozhodnutí se považuje za rozhodnutí soudu prvního stupně a lze je napadnout odvoláním.

(2) Proti usnesení vydanému vyšším soudním úředníkem v trestním řízení lze podat stížnost za podmínek stanovených zvláštním zákonem.²⁾ Je-li podána stížnost proti usnesení, které vydal vyšší soudní úředník, může mu zcela vyhovět předseda senátu, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení.

ČÁST DRUHÁ ROZSAH ČINNOSTI VYŠŠÍCH SOUDNÍCH ÚŘEDNÍKŮ

§ 9

Vyšší soudní úředník může provádět úkony soudu prvního stupně v občanském soudním řízení v těchto věcech:

- a) řízení o návrzích na vydání platebního rozkazu, a v těchto případech i rozhodování o opožděně podaných odporech a o zrušení platebního rozkazu, který nelze doručit,
- b) řízení o dědictví, v němž není třeba nařídít jednání u soudu a v němž nejde
 1. o postup podle § 175k odst. 1 a 2 občanského soudního řádu,
 2. o odnětí věci podle § 175zb občanského soudního řádu,
 3. o vrácení věci podle § 175zd občanského soudního řádu,
 4. o dědictví, v němž se tvrdí, že obecná cena je vyšší než 10 milionů Kč,
 5. o dědictví, které se nachází v cizině, nebo
 6. o dědictví po zůstaviteli, který byl cizím státním příslušníkem nebo který zemřel v cizině,
- c) řízení ve věcech péče soudu o nezletilé a v opatrovnických věcech osob zbavených způsobilosti k právním úkonům nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům a osob nepřítomných nebo neznámých, v nichž není třeba nařídít jednání,
- d) řízení o úschovách,
- e) řízení o umoření listin,
- f) řízení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí, v němž není třeba nařídít jednání,
- g) řízení ve věcech obchodního rejstříku,

- h) smírčí řízení,
- i) řízení o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů.

§ 10

Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, může předseda senátu v občanském soudním řízení pověřit vyššího soudního úředníka provedením těchto úkonů soudu:

- a) sepisováním podání soudu včetně návrhů,
- b) vyřizováním dožádání s výjimkou dožádání ve styku s cizinou,
- c) odstraňováním vad podání,
- d) zajištěním důkazu před zahájením řízení,
- e) přípravou jednání podle § 114 odst. 2 písm. a) a c) občanského soudního řádu,
- f) úkony soudu prvního stupně před předložením odvolání,
- g) úkony soudu prvního stupně před předložením dovolání,
- h) rozhodováním o pořádkové pokutě,
- i) rozhodováním o svědečném, znalečném a tlumočném,
- j) rozhodováním o vrácení složených záloh,
- k) rozhodováním ve věcech soudních poplatků včetně rozhodování o zastavení řízení z důvodu nezaplacení poplatku a zrušení uvedeného rozhodnutí,
- l) úkony v řízení o dědictví, které není uvedeno v § 9 písm. b), s výjimkou jednání u soudu a rozhodování ve věci samé,
- m) úkony ve věcech péče soudu o nezletilé a v opatrovnických věcech osob zbavených způsobilosti k právním úkonům nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům a osob nepřítomných nebo neznámých, v nichž je třeba nařídít jednání, s výjimkou jednání a rozhodování ve věci samé,
- n) úkony v řízení o výkonu rozhodnutí, v nichž je třeba nařídít jednání, s výjimkou jednání a rozhodování ve věci samé,
- o) úkony v řízení konkurzním a vyrovnacím s výjimkou jednání a s výjimkou usnesení o prohlášení konkurzu.

§ 11

Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, může předseda senátu v trestním řízení pověřit vyššího soudního úředníka samostatným provedením těchto úkonů soudu:

- a) sepisováním podání včetně návrhů a opravných prostředků,

²⁾ Zákon č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- b) opatrováním nebo vyžadováním podkladů určitých předsedou senátu, důležitých pro řízení před soudem,
- c) doručováním písemností osobám ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody a sepisováním protokolu o výsledku k tomuto úkonu,
- d) vyřizováním dožádání s výjimkou dožádání ve styku s cizinou,
- e) rozhodováním o vrácení věci důležité pro trestní řízení po právní moci rozhodnutí ve věci samé,
- f) rozhodováním o výši odměny a náhradě hotových výdajů ustanoveného obhájce,
- g) rozhodováním o svědečném, znalečném a tlumočném,
- h) rozhodováním o povinnosti odsouzeného hradit náklady trestního řízení a náklady spojené s výkonem vazby a o povinnosti nahradit odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem,
- i) rozhodováním o zápočtu vazby a trestu,
- j) plněním zákonné oznamovací povinnosti ve výkonávacím řízení, prováděním opatření směřujících k výkonu uložených trestů, ochranných opatření nebo pořádkové pokuty, a rozhodováním o způsobu jejich výkonu, s výjimkou rozhodování o přerušení výkonu trestu, upuštění od výkonu trestu nebo jeho zbytku, o podmíněném propuštění z výkonu trestu, změně způsobu výkonu trestu, propuštění z ochranného léčení a z ochranné výchovy nebo upuštění od jejich výkonu.

§ 12

Předseda senátu může pověřit vyššího soudního úředníka samostatným provedením úkonů v jiné činnosti soudu uvedené v § 352 občanského soudního řádu.

§ 13

Vyšší soudní úředník je oprávněn vydávat v souvislosti s občanským soudním řízením a s trestním řízením úřední potvrzení o skutečnostech známých ze spisu, vyhotovovat statistické listy a provádět další práce v oboru statistiky. Je též oprávněn vydávat úřední opisy, výpisy nebo potvrzení z obchodního rejstříku.

ČÁST TŘETÍ

STUDIUM VYŠŠÍCH SOUDNÍCH ÚŘEDNÍKŮ

§ 14

Studium organizuje Ministerstvo spravedlnosti.

§ 15

(1) Studium je tříleté a je ukončeno závěrečnou zkouškou.

(2) Studium zahrnuje z poloviny teoretickou výuku a z poloviny praktickou přípravu u soudu.

(3) Vysokoškolské právnické vzdělání nahrazuje teoretickou výuku.

(4) Ministerstvo spravedlnosti určuje obsah a rozsah studia i závěrečné zkoušky a vydává studijní řád.

(5) Tomu, kdo úspěšně ukončil studium vyšších soudních úředníků, vydá Ministerstvo spravedlnosti osvědčení o výsledku studia.

§ 16

(1) Přijímací zkoušku ke studiu může skládat uchazeč, který nabyt nejmeně úplné střední vzdělání zakončené maturitní zkouškou.

(2) Ke studiu může být přijat uchazeč, který úspěšně složil přijímací zkoušku a je zaměstnancem soudu.

(3) Účastník studia musí být po celou dobu studia zaměstnancem soudu.

§ 17

Studium vyšších soudních úředníků je překážkou v práci, za kterou náleží zaměstnanci náhrada mzdy, která se rovná jeho platu.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 18

(1) Zkrácené studium je rovnocenné studiu podle § 15.

(2) Zkrácené studium zahrnuje teoretické studium v délce 12 měsíců, které sestává z deseti týdenních studijních soustředění a individuálního studia a je ukončeno závěrečnou zkouškou stejného obsahu a rozsahu jako závěrečná zkouška podle § 15.

(3) Ke zkrácenému studiu mohou být do čtyř let ode dne účinnosti tohoto zákona přijati zaměstnanci soudu, kteří byli v posledních pěti letech před účinností zákona po dobu nejmeně dvou let činní jako soudní tajemníci, byli ke studiu doporučení příslušným předsedou krajského soudu nebo vrchního soudu anebo předsedou Nejvyššího soudu a úspěšně složili přijímací zkoušku.

(4) Účast na studijním soustředění podle odstavce 2 je překážkou v práci, za kterou náleží zaměstnanci náhrada mzdy, která se rovná jeho platu.

(5) Po dobu zkráceného studia podle odstavce 2 má zaměstnanec nárok na pracovní volno v rozsahu dvou pracovních dnů před každým týdenním studijním soustředěním a deseti pracovních dnů před závě-

rečnou zkouškou. Za dobu pracovního volna náleží zaměstnanci náhrada mzdy, která se rovná jeho platu.

§ 19

Soudní tajemníci mohou do čtyř let ode dne účinnosti tohoto zákona provádět úkony soudu, které podle tohoto zákona mohou provádět vyšší soudní úředníci, a to v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.³⁾

§ 20

Podrobnosti o rozvrhu práce stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

§ 21

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

190

ZÁKON

ze dne 27. září 1994,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 3 zní:

„(3) Cizinec je povinen při překročení státních hranic České republiky podrobit se kontrole Ministerstva vnitra. Jestliže jde o překročení státních hranic České republiky za účelem krátkodobého pobytu (§ 4), pro který se nevyžaduje udělení víza, je cizinec při kontrole povinen na požádání kontrolního orgánu předložit

- a) peněžní částku ve výši nezbytných nákladů na svůj pobyt na území České republiky a na vycestování do státu, jehož cestovním dokladem se prokázal, nebo
- b) doklady potvrzující zajištění peněžní částky podle písmena a), anebo
- c) pozvání ověřené Ministerstvem vnitra obsahující údaje k osobě zvaného a zvoucího a době, na

kterou se zve, nepřesahující dobu stanovenou příslušnou mezinárodní smlouvou (§ 2 odst. 1), kterým se potvrzuje, že ten, kdo cizince na území České republiky pozval, zajistí prostředky k jeho pobytu a uhradí náklady spojené s jeho vycestováním.“.

2. V § 2 se za odstavec 4 připojuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Cizinci, u něhož se ke vstupu na území České republiky nevyžaduje vízum, může Ministerstvo vnitra vstup na území České republiky odepřít z důvodů uvedených v § 14 odst. 1 písm. b), d) a e), a vztahuje-li se na něho povinnost stanovená v odstavci 3, též z důvodu nesplnění této povinnosti.“.

3. V § 13 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a připojuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) Oprávnění cizince k dlouhodobému pobytu zaniká též tehdy, jestliže pominul účel nebo zanikly podmínky, za kterých byl dlouhodobý pobyt povolen.“.

4. V § 26 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

³⁾ Vyhláška Ministerstva spravedlnosti ČR č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů.

„c) ten, kdo cizince pozval na území České republiky pozváním ověřeným Ministerstvem vnitra,“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

5. V § 33 se za odstavec 3 připojuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pozvání podle § 2 odst. 3 písm. c) se podává na úředním tiskopisu. Vzor tiskopisu stanoví Ministerstvo vnitra.“.

6. Za § 34 se vkládá nový § 34a, který zní:

„§ 34a

Ministerstvo vnitra stanoví právním předpisem vyšší peněžní částky uvedené v § 2 odst. 3 písm. a).“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

191

ZÁKON

ze dne 27. září 1994,

kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění zákona České národní rady č. 438/1991 Sb., zákona České národní rady č. 282/1992 Sb., zákona České národní rady č. 473/1992 Sb., zákona č. 170/1993 Sb. a zákona č. 155/1994 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění zákona České národní rady č. 438/1991 Sb., zákona České národní rady č. 282/1992 Sb., zákona České národní rady č. 473/1992 Sb., zákona č. 170/1993 Sb. a zákona č. 155/1994 Sb., se doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slovo „komisí“ doplňují čárka a slova „rozhoduje o jejich zrušení“.

2. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který včetně poznámky č. 6) zní:

„§ 16a

(1) Spisový materiál soustředěný komisí bude ke dni uvedenému v rozhodnutí o zrušení komise předán

příslušnému okresnímu úřadu, v hlavním městě Praze příslušnému obvodnímu úřadu.

(2) Správní činnosti související s převody majetku podle zvláštního zákona⁶⁾ vykonává dnem uvedeným v rozhodnutí o zrušení komise příslušný okresní úřad, v hlavním městě Praze příslušný obvodní úřad, s výjimkou ukládání zvláštního poplatku podle § 11 odst. 2 zvláštního zákona.⁶⁾

(3) Okresní úřady, v hlavním městě Praze obvodní úřady, jsou povinny poskytovat ministerstvu a Fondu národního majetku České republiky jím požadovanou součinnost týkající se občanských soudních a správních řízení, v nichž je ministerstvo nebo Fond národního majetku České republiky účastníkem.

⁶⁾ Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

192**ZÁKON**

ze dne 27. září 1994

o změně názvu některých vysokých škol uvedených v příloze zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 4

§ 1

Název „Vysoká škola báňská v Ostravě“ se mění a zní: „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava“.

Název „Vysoká škola veterinární a farmaceutická v Brně“ se mění a zní: „Veterinární a farmaceutická univerzita Brno“.

§ 2

Název „Vysoká škola strojní a textilní v Liberci“ se mění a zní: „Technická univerzita v Liberci“.

§ 5

§ 3

Název „Vysoká škola zemědělská v Brně“ se mění a zní: „Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně“.

Název „Vysoká škola zemědělská v Praze“ se mění a zní: „Česká zemědělská univerzita v Praze“.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

193**ZÁKON**

ze dne 27. září 1994,

kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb., se doplňuje takto:

„(4) Zákaz odchyty do sítí se nevztahuje na odchyt savců za účelem zazvěřování honebních revírů a ptáků za účelem zazvěřování a ornitologického výzkumu.“.

Čl. II

V § 14 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

194**NÁLEZ****Ústavního soudu České republiky****Jménem České republiky**

Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 4. října 1994 o návrhu přednosta Okresního úřadu v Trutnově na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Jívka ze dne 14. března 1994 o financování věcných nákladů dětí, které navštěvují základní školy,

takto:

Vyhláška Obecního zastupitelstva obce Jívka o financování věcných nákladů dětí, které navštěvují základní školy, ze dne 14. března 1994 se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

195**VYHLÁŠKA****Ministerstva obrany**

ze dne 27. září 1994,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva obrany č. 274/1993 Sb., o stanovení výše náhrady nákladů vynaložených na materiální a finanční zabezpečení vzdělání nebo vycvičení vojáků v činné službě a o podmínkách jejího snížení

Ministerstvo obrany v dohodě s Ministerstvem financí stanoví podle § 37a odst. 2 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění zákona č. 164/1992 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva obrany č. 274/1993 Sb., o stanovení výše náhrady nákladů vynaložených na materiální a finanční zabezpečení vzdělání nebo vycvičení vojáků v činné službě a o podmínkách jejího snížení, se mění a doplňuje takto:

§ 1 odst. 1 písm. a) až c) znějí:

„a) 1500 Kč při studiu velitelských, ekonomických a sociálních oborů vysoké školy,

b) 2000 Kč při studiu technických oborů vysoké školy,

c) 2500 Kč při studiu medicínských a farmaceutických oborů vysoké školy nebo technických oborů vysoké školy spojených s výcvikem pilotů a letovodů,“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Holář v. r.

196

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 30. září 1994,

kteřou se mění vyhláška Ústřední rady odborů č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění, a vyhláška Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 51a zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., a podle § 35 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb. a zákona č. 308/1993 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky č. 95/1968 Sb., vyhlášky č. 113/1975 Sb., vyhlášky č. 165/1979 Sb., vyhlášky č. 79/1982 Sb., vyhlášky č. 154/1983 Sb., vyhlášky č. 80/1984 Sb., vyhlášky č. 134/1984 Sb., vyhlášky č. 239/1988 Sb., vyhlášky č. 263/1990 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., vyhlášky č. 30/1993 Sb. a vyhlášky č. 313/1993 Sb., se mění takto:

V § 45 se slova „50 Kč“ nahrazují slovy „částku rodičovského příspěvku, která náleží za jednotlivý kalendářní den“.

Čl. II

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění vyhlášky č. 155/1983 Sb., vyhlášky č. 79/1984 Sb., vyhlášky č. 135/1984 Sb., vyhlášky č. 59/1987 Sb., vyhlášky č. 148/1988 Sb., vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 263/

/1990 Sb., vyhlášky č. 501/1990 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., zákona České národní rady č. 590/1992 Sb., vyhlášky č. 30/1993 Sb., zákona České národní rady č. 37/1993 Sb. a vyhlášky č. 312/1993 Sb., se mění takto:

V § 51 odst. 3 a v § 98 odst. 3 se slova „50 Kč“ nahrazují slovy „částku rodičovského příspěvku, která náleží za jednotlivý kalendářní den“.

Čl. III

(1) Uchazečce o zaměstnání, studentce vysoké školy, žákyní střední školy nebo občance se změněnou pracovní schopností, které vznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství přede dnem účinnosti této vyhlášky a nebyl před tímto dnem vyplacen rozdíl mezi výší rodičovského příspěvku a výší peněžité pomoci v mateřství,¹⁾ se peněžitá pomoc v mateřství, pokud nárok na ni trvá i po 30. září 1994, poskytuje od 1. října 1994 ve výši stanovené touto vyhláškou. Pokud ženě uvedené v předchozí větě byl přede dnem účinnosti této vyhlášky rozdíl mezi výší rodičovského příspěvku a výší peněžité pomoci v mateřství¹⁾ již vyplacen, poskytuje se jí peněžitá pomoc v mateřství ode dne účinnosti této vyhlášky ve výši stanovené touto vyhláškou.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro poskytování peněžité pomoci muží.

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

¹⁾ § 3 odst. 2 zákona č. 382/1990 Sb., o rodičovském příspěvku, ve znění zákona č. 117/1992 Sb.

197**VYHLÁŠKA****Ministerstva práce a sociálních věcí**

ze dne 23. září 1994,

kterou se mění vyhláška Ministerstva školství č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání, ve znění zákona č. 188/1988 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví podle § 126 odst. 3 zákoníku práce:

studujících při zaměstnání, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., se mění takto:

§ 14 se vypouští.

Čl. I

Vyhláška Ministerstva školství č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:**Ing. Vodička v. r.**

198

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. listopadu 1993 byla v Bukurešti podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dnem 28. července 1994.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o podpoře a vzájemné ochraně investic

Vláda České republiky a vláda Rumunska (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1 Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- b) akcie, obligace, vklady společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práva z obchodních značek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů,

know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojených s investicí;

- e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

- a) Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli osobu, která je v souladu s právním řádem jedné smluvní strany považována za jejího občana.

- b) Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou za právnickou osobu mající sídlo a vyvíjející skutečnou hospodářskou činnost na území smluvní strany.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

4. Pojem „území“ znamená území smluvních stran včetně teritoriálních vod, jakož i kontinentálního šelfu a výlučné ekonomické zóny, nad nimiž příslušný stát vykonává v souladu s mezinárodním právem svrchovanost, svrchovaná práva nebo jurisdikci.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vy-

tvářet příznivé podmínky pro investory z druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět v souladu se svým právním řádem.

2. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicím, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody, vedoucí k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo může být; nebo
- b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona, na nediskriminačním základě a bude doprovázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním, nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy smluvní strana vyvlastní aktiva společnosti, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem v jakékoli části jejího vlastního území a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;

f) příjmy fyzických osob, pokud vnitrostátní právní řád té smluvní strany, na níž se investice uskutečňuje, nestanoví něco jiného;

g) částky, které se vztahují k článkům 4 a 5.

2. Pro účely této dohody budou jako přepočítací kurzy použity oficiální kurzy pro běžné transakce platné k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i,

b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců, bude tento spor na základě dohody obou stran předložen buď:

a) mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965, v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této úmluvy; nebo

b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustanovenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu; nebo

c) příslušnému soudu té smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody mohou být, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě do dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat toto pověření, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž jsou obě smluvní strany stranami, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v den, kdy tato dohoda vstoupí v platnost. Nicméně tato dohoda se nepoužije na spory, které vznikly před jejím vstupem v platnost.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění ústavních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Bukurešti dne 8. listopadu 1993 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, rumunském a anglickém, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě rozporů při výkladu bude rozhodující text anglický.

Za vládu České republiky:

Václav Klaus v. r.
předseda vlády

Za vládu Rumunska:

Nicolae Vacaroiu v. r.
předseda vlády

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

ve vyhlášce Ministerstva financí č. 178/1994 Sb., o oceňování staveb, pozemků a trvalých porostů

V § 23 odst. 3 poslední věta má správně znít: „Cena za 1 m² zahrady a cena za 1 m² ostatní plochy nesmí být nižší než cena podle § 27 odst. 2.“;

v § 23 odst. 4 mají místo slov „ocení se podle odstavce 1“ správně být slova „ocení se podle odstavce 1 písm. a) až i)“;

nadpis § 26 má správně znít: „**Lesní pozemky a zalesněné nelesní pozemky**“;

v § 29 odst. 8 u vysvětlivky — mají místo slov „z přílohy č. 25“ správně být slova „z přílohy č. 24“;

v příloze č. 1

v bodu 3 v odstavci 4 má druhá věta správně znít: „Je-li podlaha části podlaží výše nejméně o jednu a nejvýše o dvě třetiny výšky podlaží, je možno ji označit jako mezipatro (MeP), s pořadovým číslem odvozeným od podlaží nejbližší nižšího (tedy mezi 1. NP a 2. NP je 1. MeP).“ a

v bodu 3.1 v odstavci 1 má druhá věta správně znít: „U trámových stropů s viditelnými trámy se měří po spodní líc podhledu stropu mezi trámy, u stropů klenbových do spodního líce vrcholu klenby.“;

v příloze č. 5

v tabulce č. 5 Letiště v popisu Konstrukční charakteristika 4 mají místo slov „oštření betonu“ správně být slova „ošetření betonu“ a

v tabulce č. 18 Nádrže na tocích, úpravy toku a kanály v popisu Konstrukční charakteristika 5 má místo slova „vegetací“ správně být slovo „vegetační“;

v příloze č. 6 nadpis části II má správně znít: „**Standardní vybavení rodinných domů, rekreačních chalup a rekreačních domků**“;

v příloze č. 7 v části II v tabulce ve sloupci Konstrukce a vybavení u položky Dveře mají místo slov „dřevěné plné nebo spálené“ správně být slova „dřevěné plné nebo náplňové“;

v příloze č. 11

v položce č. 3.1.1 má místo slova „domky“ správně být slovo „domy“;

v položce č. 4.1 má místo „DV 40“ správně být „DN 40“;

v položce č. 8.3.14 mají místo slov „z dlažební desky leštěné“ správně být slova „z dlažebních desek leštěných“;

v položce č. 9.5 má místo „0,10 m²“ správně být „0,01 m²“;

v položce č. 9.6 má místo „0,15 m²“ správně být „0,015 m²“;

v položce č. 9.7 má místo „0,50 m²“ správně být „0,05 m²“ a

v položce č. 11.1 mají slova „kůly v 60 cm“ správně znít: „kůly v. 60 cm“;

v příloze č. 14

v bodu 4 v první větě mají místo slov „v tabulkách č. 1 a 2“ správně být slova „v tabulkách č. 1 až 4“, ve druhé větě mají místo slov „v tabulce č. 3“ správně být slova „v tabulce č. 5“ a

v tabulce č. 1 má u položky č. 25 ve sloupci B místo „0,05“ správně být „0,03“ a ve sloupci O místo „0,06“ správně být „0,05“;

v příloze č. 15

nadpis části I má správně znít: „**Úpravy cen pozemků oceňovaných podle § 23 odst. 1**“;

ve vysvětlivce č. 1) má první věta správně znít: „Samostatným sídlem nebo částí obce, která není s obcí stavebně srostlá, se rozumí obytné objekty ležící ve větší vzdálenosti než 300 m.“ a

ve vysvětlivce č. 2) u Prahy 10 má místo slova „Uhřetěves“ správně být slovo „Uhřetěves“;

v příloze č. 26 v textu pod jejím názvem mají místo slov „v tabulkách přílohy č. 7“ správně být slova „v tabulkách přílohy č. 26“;

v příloze č. 30 v tabulce u skupiny výpěstků 5. Růže... má ve sloupci „do 5 let“ místo „30“ správně být „30/30“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nadštolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.